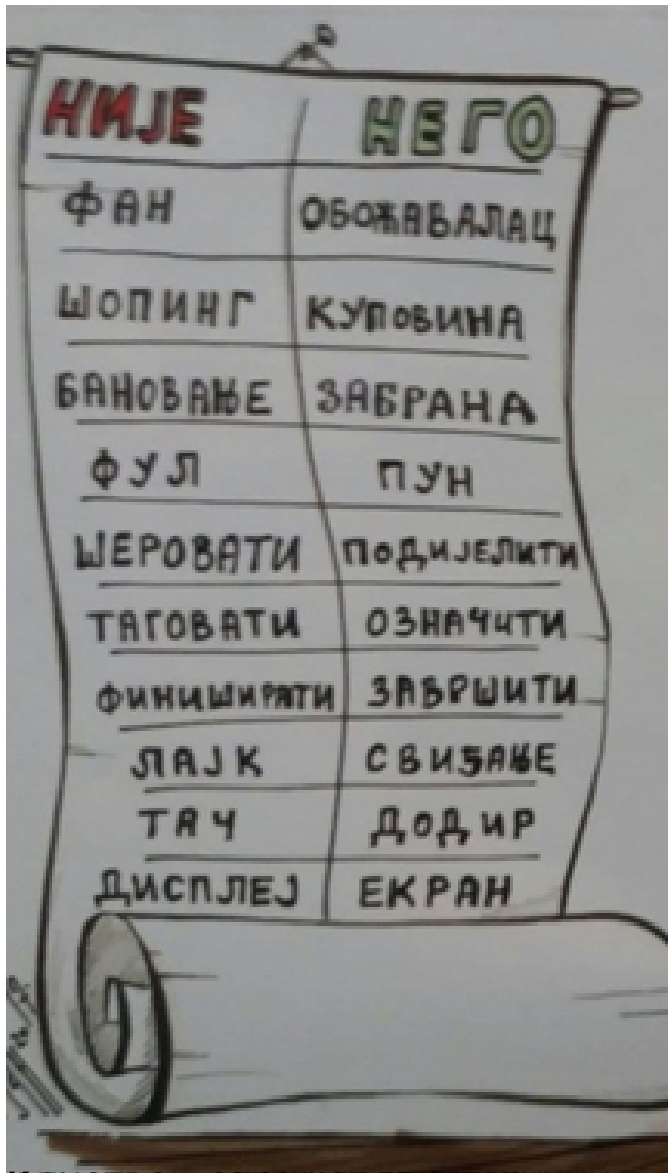

Читаоцима ових редова није потребно нарочито објашњавати да је очување лепог, књижевног српског језика као темеља српске просвете и гаранта јединства српског народа у свим својим земљама, и на свим својим меридијанима, нешто што је саморазумљиво као један од основних задатака националне културне политике Србије. То, међутим, не сме да значи гурање српског језика у било какве Прокрустове постеље, било да је у питању насилно избацивање рубних дијалеката из књижевне норме, и наметање шумадијско-војвођанског (или, у крајњој линији, и источнохерцеговачког) дијалекта као „јединог правога српског језика“, било да је у питању језичко чистунство које води арбитрарни рат против (кратког списка) туђица (углавном англицизама) које су се увелико одомаћиле у српском језику. Узмимо за пример следећу слику, која већ годинама кружи интернетом као пример залагања за „језичку чистоћу“, и која је на семантичком нивоу једноставно грубо нетачна у практично сваком од својих десет примера.

"Игра речи", или о туђицама и богатству српског језика

Пише: Никола Танасић
понедељак, 13 мај 2019 13:35

A hand-drawn scroll with a table comparing English and Serbian words. The scroll is unrolled from the bottom left. The table has two columns: 'НИЈЕ' (is not) and 'НЕГО' (is). The words are written in a simple, hand-drawn font.

НИЈЕ	НЕГО
ФАН	ОБОЖАВАЛАЦ
ШОПИНГ	КУПОВИНА
БАНОВАЊЕ	ЗАБРАНА
ФУЛ	ПУН
ШЕРОВАТИ	ПОДИЈЕЛИТИ
ТАГОВАТИ	ОЗНАЧИТИ
ФИНИШИРАТИ	ЗАВРШИТИ
ЛАЈК	СВИЗАЊЕ
ТАЧ	ДОДИР
ДИСПЛЕЈ	ЕКРАН